

Porteria del xalet d'Otto Naegele

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Pere Planas, número 130
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.440784078692
Longitud: 2.0843069045599
UTM Est (X): 423504
UTM Nord (Y): 4588094

Classificació

Número de fitxa 08205 - 447
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1929
Autoria de l'element: Enric Mora Gosch
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-28.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3679102DF2837H0000RK
Fitxes associades:
[Xalet d'Otto Naegele](#)
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dj., 30/11/2023 - 17:45

Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural

Data de la darrera revisió: dt., 20/01/2026 - 13:55

Descripció

Edifici d'estil noucentista que acollia la porteria d'un xalet (el d'Otto Naegele). Va ser projectat el 1929 per l'arquitecte Enric Mora Gosch, juntament amb el xalet del qual formava part. És un habitatge de planta quadrada, amb planta baixa, pis i golfes. La teulada és a quatre vessants, de teula plana.

La façana principal presenta una composició simètrica. A la planta baixa hi ha un portal gran al centre, amb funcions de garatge, i dues portes laterals, totes d'arc rebaixat. Al damunt hi ha una línia motllurada amb una teuladeta feta de teula plana. Al primer pis hi trobem dos finestrals de proporció horitzontal. El coronament de l'edifici presenta uns modillons i una cornisa. La façana està arrebossada i pintada de color blanc. Presenta una motllura que emmarca les dues finestres superiors amb arcs deprimits concaus i emfasitza els angles. Al centre de la teulada apareix una finestra de mansarda situada en el mateix eix de simetria.

Història

El 10 de juny de 1929, Otto Naegele Bauner, doctor, alemany de naixement i resident a Barcelona, va demanar permís d'obres per construir un xalet unifamiliar segons projecte d'Enric Mora Gosch, arquitecte. El permís va ser autoritzat el 15 de juliol del mateix any per la Comissió Municipal Permanent. El conjunt estava format pel xalet i la porteria. Possiblement, aquest edifici era l'habitatge del xofer o dels masovers.

L'arquitecte Enric Mora Gosch va néixer el 1895 i va morir el 1966. Va ser arquitecte municipal de Sant Cugat a partir de 1925, primer com ajudant de Ferran Cels i, posteriorment, com a titular fins a la dècada de 1960. Va ser catedràtic de dibuix de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Entre altres edificis, va projectar la casa Josep Garcia, de Sant Cugat, el Mas Boronat, de Salomó, la casa Joan Reig, de Barcelona, i l'església parroquial de Santa Maria de Cornellà.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

